

به نام یکتا خدای هستی بخش عالم هستی

انسان خالق کیست؟

بطور کلی تمام انسانها چه زن چه مرد، قادر بر خلق اسرار یا همان نامها و صفت های خداوند یکتا می باشند اما شخصی که خلق به نیکی می کند با عظمت خداوند ارتباط پیدا کرده و شخصی که خلقت منفی بوجود می آورد در نحوه استفاده کردن ضعیف نشان داده و استفاده ی منفی شده است. تمامی خلقت ها دارای دو نوع صفت می باشند هم مثبت هم منفی و انسان باید از خصوصیات مثبت استفاده کند و خصوصیات منفی را مرتب کوچک و ضعیف گرداند.

خالق اثر، اندیشه و فکر خود را در اثری بوجود می آورد با حالت ظاهر، که قادر به روئیت و استفاده کردن از خصوصیت اثر باشد و مجموع خلقت هستی، در راستای پرورش انسان و دست پیدا کردن انسان به خالق هستی و پیروی نمودن و در خدمت بودن انسان در راستای عظمت خداوند می باشد و انسانهایی که در درون خود به پاکی و صداقت و عظمت نهفته ی خداوند در وجود پی بردند قادر بر خلق خواسته های نوین خداوند یکتا می باشند . انسان تنها موجودی است که حالت دو گانه دارد که یک سو در مرکز و سوی دیگر در ظاهر و توان ظاهر سازی دارد، انسانی که در جهت کمال حرکت می کند و به کمال لازم دست پیدا می کند قادر می باشد چون پرگار، انتقال اثر دهد یعنی یک پای آن در مرکز قرار گیرد و یک پای دیگر، دایره میزند و اثر را می آفریند و اینجا لازم است انسان به دانائی لازم رسیده باشد و بداند این موجود کردن اثر، یا نام چه توانائی هائی بوجود می آورد، آیا مثبت است یا منفی و چنانچه بر یقین باشد ارتباطش با خداوند برقرار می باشد، خواهد دانست نتیجه اثر مثبت است و بر وجود آوردن اثر سعی و تلاش می کند و خداوند هم از روی لطف و بخشندگی حکم لازم بر وجود آوردن اثر را به او می بخشد و این انسان، باید بداند خالق خداست و یگانه و هرگز در اندیشه ی استفاده ظاهری از اثر بوجود آمده نباشد و بداند و معترف باشد که قادر خداوند است نه او.

حضرت محمد(ص) در اندیشه خود، شناخت که عالم هستی دارای آفریننده می باشد و این آفریننده مرکزیتی دارد یعنی نامی دارد پس بر آن نام ستایش ها نمود و در جهت رسیدن به آن عظمت، عوامل ظاهری را سخت به کنترل در آورد و با عوامل شیطانی مبارزه نمود و در خلوت و تنهایی به جستجوی عظمت خداوند، شتافت و به هنگام ورود به مرکز هستی یعنی واقع شدن در لوح ازل، فشاری سخت را پشت سر گذاشت و پس از طی کردن این فشار، چشم معنا، زبان معنا، گوش معنا و کلا تمام وجودیت معنا را در خود

پیدا کرد و کلام گوی عظمت خداوند گردید و تلاش خود را در ظاهر در آوردن اثر معنا شروع کرد و خالق اثری نوین در موجودیت انسانها شد که ما امروز آن اثر را به نام اسلام و مسلمانی می شناسیم پس چنین شد که پیامبر نقش نام خود را در صفحه لوح ازل، پیدا کرد و به دنبال بدست آوردن موقعیت خود در آن جایگاه تلاش نمود و قادر شد، اسلام را بوجود آورد پس در هر زمان، اثرهائی خلق میشود و این آثار توسط پاکترین انسان موجود در زمان به ظاهر خواهد پیوست و پیامبر در آن زمان پاکترین انسان روی کره ی زمین بود و توانست اثری کامل کمال را بوجود آورد و چون خود، امانتدارترین انسان بود این صفت را در اثر خود، بر جای گذاشت و چنین شد که خداوند فرمود قرآن آخرین کتاب و محفوظ ترین کتاب می باشد و هیچ دستبردی، در آن صورت نخواهد گرفت زیرا پیامبر در امانتداری سختیها کشیده و پاداش خداوند، نیز حفظ امانت او در بین انسانها گردید و چنین شد که انسان در مسیر خداوند هر عمل مثبتی انجام دهد خداوند این عمل مثبت را با نهایت بزرگی و بخشندگی به خود او باز می گرداند و آن صفت را در وجود او به نهایت بزرگی خواهد رساند.

آخرین کلام الهی

قرآن آخرین کلامی است از سوی خداوند یکتا که به زبان حضرت محمد "ص" گفته شد زیرا که خداوند جسمیت ظاهری ندارد از طریق انسانها، به نمای ظاهری می آید و زبان پیامبر، زبان خدا گردید تا آخرین کلامها را در جهت رسیدن به او بگوید و قرآن، همان شاه راهی است که انسان با رها کردن خود در آن، به مبداء اصلی که خداوند باشد خواهد رسید و سازنده و بوجود آورنده این مسیر، محمد رسول الله گردید مسیری که سایر پیامبران از همین مسیر که حرکت کرده اند و به عظمت خدا رسیده اند و نقش پیامبر اصلاح مسیر و کامل کردن مسیر بود مسیری که با پیامبر کمال یافت و بهترین مسیر برای دست یابی به عظمت و شناخت خداوند در وجود گردید.

قرآن همان قرنی است که انسانها لاجرم باید به واسطه آن خود را از مصائب و مشکلات رها کنند و آن زمان هنگامی خواهد بود که انسان هیچ راهی، برای رهائی نخواهد یافت و چون با قرآن مسیر انسان به خدا تمام و کمال یافته است پس هر شخصی بخواهد به بزرگی خدا دست پیدا کند باید با قرآن و باید مسلمان باشد و این مسیر را پیامبر همچنان شطی پر آب از مبداء که دریای دانائی باشد به دل انسان که همان مقصد می باشد وصل نمود و شما با شناخت دل که همان جایگاه استقرار عظمت خدا در وجود می باشد کم کم خود را رها در این رود پر جریان خواهید یافت و به سمت دریای دانائی در حرکت خواهید بود شخصی که خود را رها در این مسیر می کند باید بداند که گذر این رود دانائی از

مسیرهای گوناگون خواهد بود و گاهی خود را خسته و درمانده خواهد یافت پس مسیر قرآن مسیری می باشد که باید آن را شناخت و خود را در آن رها کرد تا به خودشناسی و خدا شناسی و درک علت حضور خود در این عالم و چگونگی زندگی کردن در این دنیا و رموز و رموزات خلقت، مرگ، تولد، منشأ انسان، مقصد انسان، جایگاه انسان و سایر سؤالات بی جواب وجودی خود پی ببرید و به طور کلی هریک از انسانها، دانا می باشند و هیچ کم و کاستی ندارند و باید خود تلاش کنند تا به این دانائی، نهان در وجود خود، پی ببرند.